

TEXTOS PER A LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS I PER A TOT L'ANY 2010

Text bíblic: Lluç 24

Introducció al tema de l'any 2010

... De tot això, vosaltres en sou testimonis (Lc 24,48)

La reconciliació dels cristians s'ha expressat al llarg del segle passat de molt diverses maneres. L'ecumenisme espiritual ha posat en relleu la importància que té la pregària per a la unitat cristiana. La recerca teològica ha despertat moltes energies i ha permès de descobrir nombroses coincidències doctrinals. La cooperació de les Esglésies en l'acció social ha generat, al seu torn, no poques iniciatives. Fent camí al costat d'aquestes importants realitzacions, la qüestió de la missió ha ocupat sempre un lloc rellevant. En termes generals, és a partir de la Conferència missionera que tingué lloc a Edimburg, l'any 1910, que, de fet, situem els inicis del moviment ecumènic als nostres dies.

Missió i unitat

No tothom coincideix en associar l'anhel missioner a la sol·licitud per a la unitat dels cristians. I, amb tot, preguntem-nos-ho, el compromís missioner de l'Església i el seu compromís ecumènic no han d'anar units? Per raó del nostre baptisme formem un sol cos i, doncs, som cridats tots a viure en comunió. El Senyor ens ha fet germans i germanes en Jesucrist. No és aquest el testimoniatge primordial que hem de donar?

D'antuvi, la qüestió de la unitat dels cristians, històricament, interessà els missioners per raons pràctiques. Simplement, havien d'evitar la concurrència inútil davant per davant de les grans necessitats humanes, espirituals i materials. Per això, hom es repartí els territoris que s'havien d'evangelitzar i s'esforçà per superar les ofertes juxtaposades o paral·leles per afavorir empreses d'interès general. Missioners enviats per Esglésies diferents podien, d'aquesta manera, unir esforços per aconseguir, per exemple, noves traduccions de la Bíblia. En col·laborar al servei de la paraula de Déu, òbviament, se'ls feia del tot necessari de reflexionar alhora sobre la qüestió de la divisió dels cristians.

Sense negar les rivalitats que hi havia entre missioners enviats per Esglésies diferents, hem de reconèixer que foren els destacats, d'entre ells, a llocs d'avançada de la missió els primers en fer-se càrrec de la tragèdia de la divisió dels cristians. Quan a les regions de l'Europa central hom s'havia si fa no fa habituat a les separacions eclesials, l'escàndol de la desunió s'interposava de manera flagrant als missioners a l'hora d'anunciar l'evangeli prop dels pobles que, fins aleshores, no sabien res de Jesucrist. És cert, a les ruptures eclesials que havien marcat la història del cristianisme no els mancava fonamentació teològica, però, totes elles portaven el segell d'un determinat context històric, polític i intel·lectual. D'on, podia ser permès de presentar-les als pobles que descobrien Crist?

Amb l'aire fresc dels començaments, les noves Esglésies locals s'havien de sorprendre forçosament a la vista del desajust que hi havia entre el missatge d'amor que es disposaven a viure i

la separació dels deixebles de Crist. Com fer comprendre la reconciliació oferta en Jesucrist si els batejats s'ignoren mútuament i es combaten? Com poden grups cristians que se són hostils ser creïbles en la predicació d'un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme? El interrogants ecumènics no mancaren per això entre els participants de la Conferència d'Edimburg l'any 1910.

La Conferència missionera d'Edimburg l'any 1910

Fou durant l'estiu de 1910 que es van reunir a la capital escocesa els delegats oficials de les societats missioneres protestants sorgides de diferents branques del protestantisme i de l'anglicanisme, als quals s'afegí un convidat ortodox. Sense cap voluntat decisòria, la Conferència no tenia més objectiu que ajudar els missioners a compartir un esperit comú i coordinar les seves comeses.

Hi eren només presents les societats missioneres que treballaven en la difusió de l'evangeli en nous territoris, on Crist no havia estat encara anunciat. No hi foren invitades, doncs, les societats que treballaven a l'Amèrica Llatina o al Pròxim Orient, on ja hi eren implantades de temps ençà l'Església catòlica o les Esglésies d'Orient.

L'any 1910 el panorama eclesial d'Escòcia començava a diversificar-se; l'Església catòlica i l'Església episcopal novament hi tenien un lloc important. Fou atesa la seva vitalitat intel·lectual i cultural que Edimburg fou escollit com a lloc d'aquest retrobament. La nomenada dels seus teòlegs i dels seus responsables d'Església n'afavorí per igual la tria. Les Esglésies protestants escoceses, d'altra banda, molt actives quant a desplegament missioner, eren benvistes per l'atenció que de sempre havien dedicat a les cultures locals.

Les Esglésies cristianes a Escòcia, avui

Per fer memòria d'aquesta fita important de la història del moviment ecumènic, ha semblat bé als promotors de la Setmana de pregària per a la unitat cristiana, - la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies i el Consell Pontifici per a la promoció de la unitat dels cristians -, de confiar la preparació d'aquesta Setmana 2010 a les Esglésies cristianes d'Escòcia, tenint present que es disposaven activament a celebrar l'aniversari de la Conferència de 1910 entorn del tema: "Testimoniar Crist avui". Amb semblant referència, aquestes Esglésies han proposat com a tema de la Setmana de la unitat: "... De tot això, vosaltres en sou testimonis"(Lc 24,48).

El tema bíblic: de tot això, vosaltres en sou testimonis

Els promotors del moviment ecumènic han meditat sovint sobre el discurs de Jesús abans de la seva mort. Aquest darrer testament subratlla la importància de la unitat dels deixebles de Crist per la missió: "Que tots sigui u... perquè el món cregui"(Jn 17,21).

Amb un toc d'originalitat les Esglésies d'Escòcia han optat per fer-nos escoltar enguany el darrer discurs de Jesús ressuscitat abans de la seva Ascensió, amb aquestes paraules d'acabament: "El Messies ha de patir i ha de ressuscitar el tercer dia d'entre els morts, i cal predicar en nom d'ell a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats, començant per Jerusalem. Vosaltres en sou testimonis"(Lc 24,46-48). Aquestes són les paraules de Crist, doncs, que nosaltres meditem.

Tanmateix és el conjunt del capítol 24 de l'evangeli de Lluç que som invitats a recórrer tot al llarg de la Setmana de pregària per a la unitat cristiana 2010. Tant si es tracta de les dones esporuguides ran del sepulcre, com dels deixebles desesmatats que fan el camí d'Emmaús, o, encara, dels onze apòstols atrapats per la por i el dubte, conjuntament tots els qui es retroben amb Crist ressuscitat són enviats en missió: "De tot això, vosaltres en sou testimonis". Ara, aquesta missió eclesial confiada per Crist ningú no se la pot apropiat. És la comunitat d'aquells i aquelles que han estat reconciliats amb Déu i en Déu que podran ser testimonis en veritat del poder de la salvació en Jesucrist.

Hom comprèn que la manera de testimoniar de Maria Magdalena, de Pere o dels dos deixebles d'Emmaús no serà idèntica. I, amb tot, és la victòria de Jesús sobre la mort que tots plantaran al cor del seu testimoniatge. En allò que té d'únic per a cadascun d'ells, el retrobament

personal amb el Ressuscitat ha canviat radicalment la seva vida i, per això, se'ls imposa una mateixa evidència: de tot això, n'hem de ser testimonis. El seus seran relats amb accents diferents, fins i tot potser dissentiran entre ells sobre què demana la fidelitat a Crist, com sigui, però, tots treballaran per anunciar la Bona Nova.

Els vuit dies

Al llarg de la Setmana de pregària per a la unitat cristiana 2010, dia rere dia meditem sobre el capítol 24 de l'evangeli de Lluc tot detenint-nos en les preguntes que hi ha involucrades: preguntes de Jesús als seus deixebles, preguntes dels apòstols a Crist.

Cadascuna d'aquestes preguntes permet, en efecte, de subratllar maneres específiques de donar testimoni del Ressuscitat. En totes i cadascuna d'elles som cridats a reflexionar a propòsit de les nostres divisions eclesials i dels remeis que, concretament, hi podem aportar. De testimonis ja en som; n'hem de ser, però, cada dia més. Com?

- celebrant Aquell que ens fa el do de la vida i de la resurrecció (dia 1r);
- sabent compartir amb d'altres la història de la nostra fe (dia 2on);
- fent-nos consciència que Déu actua en les nostres vides (dia 3r);
- donant gràcies per l'herència de la fe rebuda (dia 4rt);
- confessant Crist vencedor de tot sofriment (dia 5è);
- maldant per ser cada dia més fidels a la Paraula de Déu (dia 6è);
- creixent en la fe, l'esperança i la caritat (dia 7è);
- oferint hospitalitat i sabent-la acollir quan ens és oferta (dia 8è).

En tots i cadascun d'aquests aspectes, el nostre testimoni no serà fidel a l'evangeli de Jesucrist si d'entrada el donem junts?

Edimburg 2010

El juny de 2010 se celebrarà a Edimburg el centenari de la Conferència missionera que tingué lloc a aquesta ciutat (www.edinburg2010.org). Els seus organitzadors desitgen que aquest aplec esdevingui un temps d'acció de gràcies pels progressos que Déu ha permès de fer en la missió. Hi han reservat un lloc important a la pregària per confiar a la intercessió de Crist el testimoni que les Esglésies hauran de donar conjuntament tot al llarg del segle XXI.

Aquest retrobament ha de permetre igualment als qui de temps ençà treballen en el camp missioner i, així mateix, als representants de corrents més recents, d'intercanviar perspectives. Ha de ser també l'ocasió, atesos els membres de les diferents tradicions eclesials, de reflexionar sobre pràctiques missioneres actualment en ús

El món ha canviat molt d'ençà de l'any 1910 i, per això, s'ha de reflexionar sobre la missió amb aires nous. Secularització i descristianització, nous mitjans de comunicació, relacions interconfessionals, diàleg interreligiós... seran moltes les qüestions que es plantejaran. Si estan tots d'acord sobre la necessitat que concerneix els deixebles de Crist de testimoniar-lo, serà difícil d'arribar a una comprensió en comú del que ha de ser la missió avui. A l'interior de les Esglésies es discuteix no poc al respecte. No hi guanyarien de deixar-se conduir junts pel guiatge de totes les Esglésies?

1910... 2010: una idèntica sensació d'urgència nia en el cor dels cristians: l'evangeli no és de cap manera un luxe per a la nostra humanitat ferida per les divisions. L'evangeli, però, no serà mai anunciat per veus discordants. Amb Crist, els qui odiaven poden trobar el camí de la reconciliació. Amb Crist, aquells als quals tot ho separava poden trobar la joia de conviure com a germans... *de tot això, vosaltres en sou testimonis.*

TEXTOS BÍBLICS, MEDITACIONS I PREGÀRIES PER ALS VUIT DIES

Dia Primer

Tema: Testimoniari celebrant la vida

Text: Per què busqueu entre els morts aquell qui viu? (Lc 24,5)

Lectures

Gn 1,1.26-31

Déu veié que tot això que havia fet era bo, molt bo.

Sl 104,1-24

Que en són, de variades, Senyor, les teves obres!

1Co 15,12-20

Si no hi ha resurrecció dels morts, tampoc Crist no ha ressuscitat.

Lc 24,1-5

Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?

Comentari

La marxa vers la unitat dels cristians té les seves arrels en la fe comuna que professem en la resurrecció de Jesucrist; no celebrem solament la vida que Déu ens ha donat, celebrem també la vida nova que suposa en nosaltres, una vegada per totes, la victòria de Jesús sobre la mort. En reunir-nos durant aquesta Setmana de pregària per a la unitat dels cristians, donem testimoniatge de la nostra fe i, també, de la nostra sol·licitud per la vida humana. El do que Déu ens fa és la vida; com més l'estimem i celebrem, més testimoniem Aquell qui, pel seu immens amor, ens l'ha donada.

La lectura del llibre del Gènesi ens evoca la potència i l'energia creadores de Déu. Sant Pau descobreix aquesta potència i aquesta energia quan fa l'experiència de la resurrecció de Jesús. Per això exhorta els habitants de Corint a tenir confiança en el Senyor ressuscitat, en la vida nova que ens ofereix. —En proclamar la glòria de la creació divina, el salm insisteix sobre el mateix tema.— El passatge evangèlic d'aquest dia ens exhorta a cercar la vida nova que contrasta amb la cultura de la mort que el món proposa. Ens anima a tenir confiança en el poder de Jesús i, per això, a fer l'experiència de la vida amb les seves possibilitats de guarició.

Avui donem gràcies a Déu per totes les mostres del seu amor per nosaltres; per tota la creació, pels nostres germans i germanes d'arreu del món, per la comunió en l'amor, pel perdó i la guarició, per la vida eterna.

Pregària

Senyor, creador nostre, us lloem per tots els qui donen testimoniatge, de paraula i d'obra, de la seva fe. En viure amb plenitud la nostra vida, us descobrim amorosament present en les innumerables experiències que ens permeteu de fer. Que, en celebrar la vida, uns i altres ens unim en el nostre testimoniatge comú, vós que ens beneïu, vós, l'autor de la vida.

Qüestions per a la reflexió

1. Com celebren la vida amb el vostre propi testimoniatge i el de la vostra Església?
2. Podeu donar entenent als altres, a través del vostre testimoniatge, que Crist ha ressuscitat d'entre els morts?
3. Quines són les dimensions en les quals creieu que personalment hauríeu de créixer?
4. Hi ha encara en les vostres Esglésies rèmores del passat a propòsit de les quals una consciència ecumènica nova demana de desfer-nos?

Dia Segon

Tema: Testimoniari compartint les nostres experiències

Text: De què parlem entre vosaltres tot caminant? (Lc24,17).

Lectures

Jr 1,4-8

Vés on jo t'enviaré.

Sl 98(97)

Canteu al Senyor un càntic nou.

Ac 14,21-23

Enfortien el cor dels deixebles.

Lc 24,13-17a

De què parlem entre vosaltres tot caminant?

Comentari

La compartició de les nostres experiències personals és una manera molt puixant de testimoniar la nostra fe en Déu. En escoltar-nos mútuament, amb respecte i atenció, retrobem Déu en la persona mateixa amb qui mantenim l'intercanvi.

La lectura de Jeremies ens ofereix un testimoniatge determinant de la crida de Déu al profeta. Ha de compartir el que ha rebut a fi que els homes escoltin la paraula de Déu i fonamentin en ella la seva existència. — Com testimonia la lectura dels Fets dels apòstols, els deixebles de l'Església primitiva reberen igualment la crida de proclamar la paraula de Déu.— El salm ens invita a aixecar vers Déu un càntic de lloança i d'acció de gràcies.— L'Evangelí d'aquest dia ens presenta la imatge de Jesús il·luminant la nostra ceguesa i esvaint les nostres decepcions. Ens ajuda a desplegar les nostres experiències d'acord amb el pla únic de Déu.

Durant aquesta Setmana de pregària per la unitat dels cristians escoltem altres cristians que ens parlen de la seva fe i, així, retrobem Déu en les innumbrables maneres a través de les quals se'ns revela. Actualment som igualment conscients que podem compartir amb els altres gràcies al suport virtual que ens brinda la tecnologia. Els mitjans moderns de comunicació poden ajudar-nos, doncs, a compartir més generosament les nostres experiències i, d'aquesta manera, a crear comunitats d'horitzons més amplis del que en principi permet la realitat purament física.

Una actitud d'escolta atenta ens permet de créixer en la fe i en l'amor. A desgrat de la diversitat de testimoniages personals i col·lectius, descobrim que estem units uns i altres en una mateixa història, la història de l'amor de Déu que se'ns ha revelat en Jesucrist.

Pregària

Senyor de la història, us donem gràcies per tots aquells que ens han parlat de la seva fe i ens han donat testimoniatge de la vostra presència en les seves vides. Us donem gràcies per la riquesa del que individualment i com a Església vivim. En tot el que escoltem, descobrim que hi ha una sola i mateixa història, la de Jesucrist. Doneu-nos força i coratge per manifestar la nostra fe a tothom amb qui ens trobem per tal que arribi a tothom el missatge de la vostra Paraula.

Qüestions per a la reflexió

1. En parleu mai de l'Evangelí o més aviat us entreneu amb les coses que passen?
2. Esteu prou oberts, amb les vostres Esglésies, per interessar-vos de les experiències d'altri?
3. Us sentiu prou alliberats per parlar de la vostra fe a altres persones i testimoniar de la presència de Déu en la vostra experiència personal ateses la vida i la mort?
4. Sou prou conscients de l'enorme potencial positiu que els mitjans moderns de comunicació representen avui per a l'Església?

Dia Tercer

Tema: Testimoniar adoptant una actitud d'escolta

Text: Sou vós l'únic foraster dels que hi havia a Jerusalem que no sabeu el que hi ha passat aquests dies? (Lc 24,18).

Lectures

1Sa 3,1-10

Parleu, Senyor, que el vostre servent escolta.

Sl 23(22)

El Senyor és el meu pastor.

Ac 8,26-40

Felip anuncià la bona nova de Jesús.

Lc 24,13-19a

Els seus ulls eren incapaços de conèixer-lo.

Comentari

El procés de creixement en la fe esdevé complex. Avui hi ha gent amb moltes obligacions i responsabilitats. És fàcil que ens passi per alt que Déu és present amb el seu amor en les nostres vides, cada dia, en qualsevulla de les experiències que vivim. Submergits en un gran mar d'activitats, correm el risc de no captar què passa realment sota l'esguard distret de la nostra mirada. Com els dos deixebles de l'Evangelí, amb una visió parcial de les coses, ens creiem malgrat tot que coneixem tota la veritat i ens aventurem a comunicar-la als altres. Tanmateix, Déu és present en

aquest món i, nosaltres, som invitats a fer-nos-en conscients en tots els esdeveniments, improbables o sorprenents, de les nostres vides.

La lectura de l'Antic Testament d'aquest dia ens dóna entenent com Déu crida i invita Samuel a testimoniar. Samuel ha d'escoltar abans que res la seva Paraula. Ha de voler mantenir-se disponible i posar-se a l'escolta de Déu.— En la lectura del llibre dels Fets, se'ns evidencia el desig d'escolta de la paraula de Déu en Felip i en l'eunuc etiop. Ambdós testimonien la seva fe en respondre al que els és demanat en un moment determinat. Escolten atentament i actuen en conseqüència.— El salm del Bon Pastor revela la confiança tranquil·la de qui ha descobert la tendresa de Déu; aplega el seu ramat i condueix les seves ovelles per prats deliciosos.

Durant aquesta Setmana de pregària per la unitat dels cristians, mirem d'assaborir la presència de Déu dia a dia en tots els esdeveniments i experiències que fem. Ens trobem amb persones, unes, familiars i, altres, desconegudes. Gràcies als intercanvis que hi establim ens assabentem de coses que concerneixen l'experiència espiritual dels altres i, d'aquesta manera, millorem la nostra visió de Déu. La consciència de la presència de Déu en tot ens encoratja a actuar a favor de la unitat dels cristians.

Pregària

Senyor, Bon Pastor, vos veniu a trobar-nos; vos ens acompanyeu cada dia de la nostra existència. Atorgueu-nos la gràcia de ser conscients del bé que obreu a favor nostre. Que siguem receptius a tot el que ens oferi i ens reunim plegats en un sol ramat.

Qüestions per a la reflexió

1. Quan us heu fet conscients de la presència de Déu en les vostres vides?
2. Sou coneixedors dels grans moments festius, uns, i, preocupants, altres, que tenen lloc arreu del món i, a parer vostre, quines mesures comunes podrien prendre les Esglésies per respondre-hi?
3. Per testimoniar la nostra fe, fer atenció als diversos esdeveniments, us sembla prou, o bé, hi ha quelcom més que hauríem d'aportar?
4. Com discerniu que Déu hi és present, quan aquesta presència no es correspon amb les vostres expectatives?

Dia Quart

Tema: Testimoniar tot celebrant l'herència de la fe

Text: Què hi ha passat? Li contestaren: El cas de Jesús de Natzaret (Lc24,19).

Lectures

Dt 6,3-9	El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'ÚNIC.
Sl 34	Beneiré el Senyor en tot moment.
Ac 4,32-35	Un sol cor i una sola ànima.
Lc 24,17-21	Nosaltres esperàvem.

Comentari

Tots tenim un gran deure de gratitud envers aquells i aquelles la fe dels quals ha fonamentat la nostra vida cristiana. Són innombrables els homes i les dones que, amb les seves pregàries, el seu testimoniatge i les seves celebracions han transmès la fe a les noves generacions. A Escòcia ens hem pogut beneficiar d'una meravellosa herència cristiana. Tenim, al segle IV, sant Ninià i, al segle VI, sant Columbà, els quals, amb innombrables sants celtes, arrelaren la fe en l'amor de Déu i en la contemplació de la Creació. La fe dels escocesos ha de ser igualment tinguda en compte pel paper molt important que jugà en la difusió de la Reforma, al segle XVI, i per la solidesa amb què s'ha mantingut després.

Les lectures d'aquest dia subratllen la importància de la comunitat creient per garantir la difusió de la Paraula de Déu. El passatge del Deuteronomi ens ofereix la bella pregària dels nostres germans i germanes jueus el quals lloaven Déu cada dia amb aquestes paraules. — El salm ens proposa de testimoniar l'herència que hem rebut com a creients a través de la lloança, a fi que la

nostra fe es manifesti en la glorificació i en l'acció de gràcies.— El verset dels Fets revela una comunitat unida en la fe i en la caritat.— Al seu torn, el passatge de l'Evangeli ens situa Jesús de Natzaret al lloc central de l'herència de la nostra fe.

En unir-nos als nostres germans i germanes cristians en la pregària per la unitat durant aquesta setmana, acollim la rica varietat i diversitat de la nostra herència cristiana. Així preguem perquè la consciència de la nostra herència comuna ens uneixi més estretament en el creixement de la nostra fe.

Pregària

Senyor, Déu nostre, us donem gràcies per les persones i les comunitats que ens han transmès el missatge de la Bona Nova i ens han donat, d'aquesta manera, una base sòlida per a la nostra fe avui. Ara us preguem per tal que, també nosaltres, donem junts testimoniatge de la nostra fe, a fi d'encoratjar-ne d'altres a conèixer-vos i a posar la seva confiança en la salvació veritable que Jesucrist ha ofert per a la vida del món.

Qüestions per a la reflexió

1. Quines són les persones que us han inspirat en la vostra fe?
 2. Quins aspectes de la fe us motiven en la vostra vida de cada dia?
 3. Quins principals ensenyaments considereu que us han estat transmesos?
 4. Com discerniu que Déu actua en vosaltres en la transmissió de la fe a les generacions futures?
-

Dia Cinquè

Tema: Testimoniar en el sofriment

Text: No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria (Lc 24,26).

Lectures

Is 50,5-9

Tinc a prop el qui em declara innocent

Sl 124

El nostre auxili és el nom del Senyor

Rm 8,35-39

L'amor de Déu s'ha manifestat en Jesucrist

Lc 24,25-27

Els va explicar tots els passatges de les Escripures que es referien a ell.

Comentari

Al llarg d'aquests darrers anys, dos fets esdevinguts a Escòcia, han estat motiu que aquest petit país hagi atret de cop i volta l'atenció dels mitjans de comunicació del món sencer. L'atemptat aeri al dessobre de Lockerbie i la massacre d'infants a l'escola de Dunblane han donat notorietat a una nació que, per sempre més, recordarà aquestes cruels pèrdues de vides humanes. Ambdós esdeveniments ha estat causa de sofriment i d'afflicció impensables per a un gran nombre de persones; les seves repercussions s'han fet sentir molt més enllà dels límits físics d'aquestes dues localitats. Unes víctimes innocents han mort en circumstàncies verament esgarrifoses.

De la realitat del sofriment en parla amb força el profeta Isaïes en el passatge d'avui; ens recorda que Déu mai no es resigna davant el sofriment humà.— El salm, en compensació, proclama la confiança plena del creient envers el seu Salvador.— L'epístola als Romans proclama la certesa que l'amor és sempre el més fort, i que els sofriments i les penes mai no prevaldran, car abans d'oferir al món la resurrecció, Crist passà per una agonia atroç i entrà en la fosca cavitat del sepulcre per romandre totalment amb nosaltres fins en les pitjors tribulacions.

En seguiment de Jesús, els cristians en cerca de la plena unitat manifesten la seva solidaritat envers els qui, d'entre ells, passen la prova d'una existència marcada per situacions tràgiques de sofriments tot confessant que l'amor és més fort que la mort. És des de la humiliació extrema de la tomba que la resurrecció aparegué com un sol nou per a la humanitat; com un clamor que anunciava la vida, el perdó i la immortalitat.

Pregària

Déu i Pare nostre, que mireu compassivament les nostres situacions de misèria, de sofriment, de pecat i de mort, us demanem el perdó, la guarició, el consol i el sosteniment en la prova. Us donem gràcies pels qui contempen la vostra llum enmig de les seves afliccions. Que el vostre Esperit diví ens obri a la immensitat de la vostra compassió per, així, ser solidaris dels nostres germans i germanes aflagits. Que enfortits amb les seves benediccions, puguem, en la unitat, proclamar i compartir amb el món la victòria del vostre Fill vivent per sempre.

Qüestions per a la reflexió

1. Com podeu mostrar empatia envers els qui sofreixen i passen penes?
2. Quins ensenyaments heu extret dels sofriments que han marcat la vostra pròpia vida?
3. Com viviu solidàriament amb el sofriment i l'opressió de nombroses persones que viuen pobrament en aquest món i quina és l'experiència que n'heu fet?
4. Com podríeu donar compte de la misericòrdia de Déu i de l'esperança que us ve per la llum de la creu de Crist?

Dia Sisè

Tema: Testimoniar per la fidelitat a les Escriptures

Text: No és veritat que el nostre cor s'abusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures? (Lc 24,32).

Lectures

Is 55,10-11	La paraula que surt dels meus llavis no tornarà a mi infecunda.
Sl 119(118),17-40	Obriu-me els ulls i podré contemplar les meravelles de la vostra Llei.
2Tm 3,14-17	Tota l'Escriptura és inspirada per Déu.
Lc 24,28-35	Jesús obre les Escriptures als seus deixebles

Comentari

Els cristians tenen el privilegi de descobrir la Paraula de Déu a través de la lectura de les Santes Escriptures i la celebració dels sacraments. Gràcies a la proclamació de les Escriptures i la lectura entusiasta de la Bíblia obren el cor i l'esperit per a acollir la Paraula mateixa de Déu. Jesús prometé als seus deixebles que els enviaria l'Esperit Sant a fi que compreguessin la Paraula de Déu i guiar-los vers la veritat sencera.

Històricament els cristians s'han dividit adés per la lectura de la Paraula de Déu adés per la seva comprensió. Sovint s'han servit de la Bíblia per subratllar els seus desacords més que per reconciliar-se. Feliçment, tanmateix, aquests darrers temps els cristians s'han trobat junts en la seva recerca de la unitat gràcies a les Santes Escriptures. L'estudi en comú de la Bíblia s'ha convertit per a ells en un dels principals mitjans per a créixer en la fe. En tant que cristians, el camí d'aquesta Setmana de pregària per a la unitat dels cristians passa per l'escolta de la Paraula de Déu, de l'esforç que esmercem per comprendre-la i viure-la ensems.

El profeta Isaïes ens assegura que quan la proclamem amb força, la Paraula de Déu és eficaç. Mai no retorna cap a Déu sense resultats; és efectiva per assolir l'objectiu que el mateix Déu li havia assenyalat.— Aquest és el mateix missatge que trobem en les paraules adreçades a Timoteu quan aquest deixeble és exhortat a creure en l'eficàcia de les Escriptures, un instrument destinat a tots els fidels per a fer el bé.— El salm lloa les paraules i els manaments del Senyor i prega perquè ens ajudi a discernir i estimar la Llei sagrada.

Al llarg d'aquesta Setmana de pregària per la unitat dels cristians, preguem perquè tots els cristians puguin penetrar més profundament el misteri de la meravellosa revelació divina, tal com es conté en les Santes Escriptures. Demanem a l'Esperit Sant que ens ajudi per a comprendre millor la Paraula de Déu i ens guiï en el camí de la fe fins al dia que de nou tots ens apleguem al voltant de l'única taula del Senyor.

Pregària

Senyor, us lloem i donem gràcies per la vostra Paraula, que ens ofereixen les Santes Escripures, i ens salva. Us donem gràcies també pels germans i les germanes amb qui la compartim i descobrim la immensitat del vostre amor. Us demanem la llum de l'Esperit Sant a fi que la vostra Paraula ens guiï en la recerca d'una més gran unitat.

Qüestions per a la reflexió

1. Quins són a parer vostre els passatges de l'Escriptura més significatius?
2. Qui o què desperta en la vostra vida passió per l'Evangeli, desig de testimoniar Crist?
3. Quins passatges de l'Escriptura us han ajudat a comprendre millor el testimoniatge dels altres cristians?
4. A parer vostre, de quina manera les Esglésies haurien d'utilitzar les Escripures amb més profit per viure i per pregar cada dia?

Dia Setè

Tema: Testimoniar per l'esperança i la confiança

Text: Per què us vénen al cor aquests dubtes?(Lc 24,38).

Lectures

Jb 19,23-27

Jo mateix contemplaré Déu

Sl 63(62)

Tot jo tinc set de vós

Ac 3,1-10

El que tinc, t'ho dono

Lc 24,36-40

Els deixebles estaven esglaiats i plens de por

Comentari

Tots els cristians passen moments de dubte en el camí de la seva vida de fe. Si no reïxen a reconèixer Crist ressuscitat, a vegades trobar-se pot aprofundir aquests dubtes, més que no pas esvair-los. Els cristians tenen davant seu el repte de creure, fins i tot si no veuen ni senten que Déu és present en ells. Les virtuts de la fe, l'esperança i la confiança els obre la possibilitat de testimoniar que amb fe poden ultrapassar les seves pròpies capacitats.

Job ens ofereix l'exemple d'algú que planta cara a les tribulacions i les penes i que, fins i tot, discuteix aferrissadament amb Déu. Amb tot, gràcies a la fe i l'esperança, Job està convençut que Déu no el deixarà sol.— Aquestes convicció i confiança són les que retrobem en el gest de Pere i de Joan davant el malalt del relat del llibre dels Fets. La seva fe en el nom de Jesús els permet de donar un gran testimoniatge davant totes les persones presents.— El salm d'avui és una pregària que surt de la nostra aspiració a l'amor incommovible de Déu.

El nostre retrobament durant aquesta Setmana de pregària per la unitat dels cristians brinda a les nostres comunitats l'oportunitat de créixer juntes en la fe, l'esperança i l'amor. Testimoniem l'amor incommovible de Déu per a tothom i, alhora, la seva fidelitat envers l'Església una que estem cridats a ser. Com més testimoniarem junts, més consistent serà el nostre missatge.

Pregària

Senyor, font de tota esperança, feu-nos descobrir els vostres desigis a propòsit de l'Església i ajudeu-nos a superar els nostres dubtes. Enfortiu la nostra fe en la vostra presència per tal que tots els qui creuen en vós puguin celebrar-vos junts en esperit i en veritat. Especialment us preguem per tots aquells que en aquests moments dubten, la vida dels quals és enfosquida pels perills o la por. Sigueu amb ells, atorgueu-los la vostra presència, el vostre consol.

Qüestions per a la reflexió

1. Com us produïu davant les vostres pròpies pors i els vostres propis dubtes?
2. En quina mesura el vostre comportament pot ser ocasió de preocupació o d'ansietat per als altres?
3. En quines circumstàncies heu plantat cara a les vostres pròpies pors i dubtes i, així, heu testimoniats, superant les dificultats, la vostra fe en Crist?
4. De quina manera les comunitats cristianes podrien encoratjar-se les unes a les altres en la vida de fe i d'esperança?

Dia Vuitè**Tema: Testimoniar mitjançant l'hospitalitat****Text:** Teniu aquí res per a menjar?(Lc24,41).**Lectures**

Gn 18,1-8

Aniré a buscar alguna cosa per menjar, i refareu les forces.

Sl 146(145)

Ell fa justícia als oprimits, dóna pa als qui tenen fam.

Rm 14,17-19

Cerquem, doncs, allò que aporta la pau i que edifica la comunitat

Lc 24,41-48

Llavors els obrí el cor perquè compreguessin les Escripures

Comentari

Avui, gràcies als mitjans de comunicació electrònica, som tots una mica veïns els uns dels altres sobre aquest nostre planeta, petit i superpoblat. Com en temps de Lluc, són moltes les persones i les comunitats que han hagut d'abandonar els seus llocs d'origen, constrets a emigrar i buscar refugi en terra estrangera. Amb l'arribada de fidels de les grans religions mundials, les nostres comunitats han fet la descoberta d'altres tradicions religioses i espirituals.

Durant la Setmana de pregària per la unitat dels cristians, reconeixem pel camí que fem junts vers la unitat l'hospitalitat i la fraternitat de totes les Esglésies. Crist ens invita a acollir l'estranger i a deixar-nos alhora acollir per ell a hores d'ara el nostre veí. És del tot clar que si no som capaços de veure Crist en l'altre, tampoc no el podem veure de cap manera. La història que relata el llibre del Gènesi explica com Abraham, en oferir hospitalitat a uns estrangers, rep Déu a casa seva.— Déu creador és sosteniment per a tothom, el presoner, el cec i l'estranger. El salm d'avui lloa Déu per la seva fidelitat eterna, per tot el que fa per a nosaltres.— La carta als Romans recorda que el Regne de Déu es realitza a través de la justícia, la pau i la joia de l'Esperit Sant.

Crist ressuscitat reuneix els seus deixebles, menja amb ells i ells el reconeixen. Els recorda què deien d'ell les Escripures i els explica tot el que fins aleshores no havien entès. Els allibera dels dubtes i de les pors i els envia a ser testimonis de tot el que han vist i sentit. En crear aquest espai de retrobament amb ell, els disposa per a rebre la seva pau. Una pau que implica justícia per als oprimits, sol·licitud envers els qui passen fam i encoratjament mutu: els dons del món nou de la resurrecció. És des de sempre que els cristians han trobat el Senyor ressuscitat, mitjançant, d'un costat, el servei als altres i, de l'altre, el sosteniment rebut en la fe d'altres persones. A l'igual que aquests, nosaltres podem retrobar Crist en oferir, amb esperit de compartició, la nostra vida i els nostres talents.

Pregària

Déu d'amor, vós ens heu mostrat la vostra hospitalitat en Crist. Reconeixem que és compartint els nostres dons amb els altres que us trobem. Feu-nos la gràcia de mantenir-nos units quan fem camí junts i de reconèixer-vos en tots i cadascun de nosaltres. En acollir l'estranger en nom vostre, que ho fem testimoniant la vostra hospitalitat i la vostra justícia.

Qüestions per a la reflexió

1. En quina mesura el vostre país es mostra acollidor amb els estrangers?
2. Al barri o poble on viviu, com hi és acollit l'estranger? Hi troba espai per a viure?
3. Com podríeu mostrar el vostre agraïment vers els qui s'han esforçat per acollir-vos?
4. De quina manera la Creu ens mostra que l'hospitalitat de Déu és una hospitalitat que es viu mitjançant la donació total d'un mateix?

Els textos de la Setmana de pregària per a la unitat dels cristians de l'any 2010 han estat acollits i publicats conjuntament pel Consell Pontifici per a la promoció de la unitat dels cristians i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies atesa la proposta inicial d'un grup ecumènic d'Escòcia, assumida i de nou elaborada per un segon grup internacional reunit més endavant a Glasgow (Scotus College). La versió i adaptació al català és del Centre Ecumènic de Catalunya.

Amb el suport de:

